

ВІЄ ВІТЕР, ВІЄ БУЙНИЙ

Козацька

Помірно

Ві - є ві - тер, ві - є буй - ний, ду - би на - ги - на - є,

си - дить ко - зак на мо - ги - лі та й віт - ра пи - та - є.

Віє вітер, віє буйний,
Дуби нагинає,
Сидить козак на могилі
Та й вітра питає. } двічі

— Скажи, вітре, скажи, буйний,
Де козацька доля?
Де фортуна, де надія,
Де слава і воля? } двічі

Йому вітер відповідає:
— Знаю, каже, знаю,
Твоя доля козацька
В далекому краю. } двічі